

инв. 24196

ВАРНАНСКИ кит. XV-1369

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНАНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всеки петък

<p>Абонаментъ: За година 55 лв. За 6 месеца 30 лв.</p>	<p>Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна</p>	<p>Обявления: Официални по 2 лв. на кв. сант търговски по споразумение.</p>
<p>Брой 1 лв.</p>	<p>Редакцията: Общинското управление, секретарията.</p>	<p>Брой 1 лв.</p>

ЧЕСТИТА 1933 ГОДИНА

Новата година

Винаги, когато удари дванадесетия час на отиващата си година, е прието да се прави равносметка. Както частния стопанин, така и обществото в лицето на своите законни представители е длъжно да хвърли погледъ назад и подложи на преценка изминатия път. Всяка дейност има своята реална стойност в момента на проявлението ѝ, но нейната истинска цена изтъква ясно след като времето е отдалечило ценителя от нея. За юлътмитъ събития най-справедливата и върна атестация дава историята, а за малкитъ е достатъчно, тя само да сѣ минали вече.

Не е нужно да се измине мною време за да може да се прецени справедливо и обективно и една общинска дейност. 1932 година за всички общини се характеризира с резултатитъ отъ изборитъ, които имъ дадоха настоящитъ управления. Наистина, малкото време не въскои дава възможност за правилно и справедливо определяне на ползата или вредата отъ дадена политика, която безспорно в такъв случай — има само начало на проявление, а рядко — резултати. Но и в момента задачата не е да се определятъ заслуги. Освенъ това, правил-

но гледище отъ такова естество може да се състави не в рамкитъ на календарната, а на финансовата година — която се приключва бюджетното упражнение.

Съ настоящитъ редове само предизвикваме у общинскитъ деятели споменъ за тяхната обществена дейност през изтеклата година, за да бжде тя подхвърлена на обективна преценка, преди всичко отъ самитъ тях. Като се отбележатъ добритъ начинания, пожеланието е да се насърчатъ и като се почерпи възможната поука отъ тях, сѣ по-юлътма енергия и ентузиазъм да се заработи светло по пътя, който води къмъ светло бъдеще Варна.

Предъ прага на новата година пожеланията сѣ нѣщо обикновено, но в този моментъ тѣ се отправятъ не за да се запълни една традиция, а да се припомнятъ чакащитъ разрешения юлътми задачи, изникнали отъ особено положение на града. Дано благодороднитъ усилия на всички общински деятели през новата година зареширатъ добри резултати.

Именуване на градскитѣ улици

Всеизвестно е, че названията на улици въ градоветѣ се даватъ на заслужили на страната или на града лица, на бележити народостни събития и по-значителни мѣстности. Освенъ засвидетелствуване на дължима почитъ и признателностъ къмъ подобни съ будно обществено чувство и благодатни дѣла личности, цели се идеята, както се приема въ днешно време, да се въздействува възпитателно и най-мощно върху подрастваващото поколение и връстно гражданство, като по единъ нагледенъ и неотразимъ начинъ имъ сочатъ и внушаватъ най-потрѣбнитѣ и жизнени за тѣхъ познания по отечествената история и география — познания за народостна и мѣстна самоценностъ. И твърде естествено е, че хвърляйки погледъ върху надписа на една или друга улица, човѣкъ веднага си задава въпросъ за нейното именуване и, ако нѣщо не знае, за да го изясни, пита нѣкого другого.

По тия съображения и за улеснение изобщо на граждани и гражданки, тукъ подолу се даватъ обяснителни бележки за лицата и мѣстноститѣ, на които сѣ именуванни улици въ градъ Варна. Тѣзи бележки сѣ приготвени предимно отъ назначената отъ кметството следъ 1929 г. последня комисия за казаната целъ, като комисията внесе по възможностъ и известна система при наименоването и преименуването на улицитѣ, каквато кажи липсуваше, освенъ за улицитѣ, наименовани презъ 1911 г. по случай празнуването 50 годишнината отъ откриване на първото българско училище въ Варна, когато тѣ нареченитѣ линии северно отъ улица „Съборна“ се наименоваха на дейцитѣ по възраждането на българщината въ Варна.

Споредъ възприетата система, внесе се историческа или друга съответна връзка при названието на улицитѣ. Тѣй, улица „Гургулятъ“, разширена и китонирана, се преименува „Царъ Симеонъ“, за да се свърже съ улица „Преславъ“, която пъкъ е въ връзка съ ул. „Царъ Борисъ“; улица „Северна“ въ I участъкъ се преименува „Санъ-Стефано“, та съ нея се свързва наименованата тамъ сега улица „Графъ Игнатиевъ“, а близко съ последната е и улица „Князь

Дондуковъ“. Все тамъ се наредиха и улици за българскитѣ писатели въ Симеоново време: Епископъ Константинъ, Ив. Екзархъ, Пресвитеръ Григорий, Черноризецъ Храбъръ и Пресвитеръ Козма (последниятъ отъ времето на Петра и Самуила). Тукъ сѣ и улицитѣ „Плиска“ и „Патлейна“.

Улица за писателитѣ по нашето народно възраждане сѣ наречени главно въ новозастроената частъ на града къмъ Тѣрг. училище, срѣдоточна на която е улица „Отецъ Паисий“. Тукъ сѣ улицитѣ и за главнитѣ руски военачалници по нашето освобождение и на ония за българскитѣ военачалници презъ Балканската и Общоевропейскитѣ войни. Последнитѣ сѣ наречени презъ 1923 година.

Наименуваха се улици и на строителитѣ на нова България: П. Каравеловъ, Др. Цанковъ, К. Стоиловъ, М. Балабановъ и Ст. Стамболовъ къмъ улица „6 септемврий“ и близката ней „Сливница“. Нареккоха се улици и на заслужилитѣ на българския народъ чужденци: Феликсъ Каницъ, Скайлеръ, Братя Бъкстонъ, Павелъ Н. Мимоковъ и Любомиръ Нидерле.

Хубаво стана, че се поставиха вече и табли на всички улици въ града, както и за площада предъ Съборната черква, названъ „Митрополитъ Симеонъ“ и за онзи предъ общината—площадъ „Независимостъ“.

Ив. П. Церовъ.

Обяснителни бележки за улицитѣ и мѣстноститѣ на които се именуваатъ улицитѣ на гр. Варна.

1. *Авксенти-Велешки* Дѣецъ по нашето възраждане. Заточенъ по искането на Цариград. Патриаршия презъ 1816 г.
2. *Архимандрита Филаретъ* Родомъ отъ гр. Варна. Получилъ образованието си въ Русия, а въ Цариградъ завършва висше духовно училище. Назначенъ е билъ за проповѣдникъ при Варнен. Гръцка митрополия. Дѣецъ за въвеждане български езикъ въ училищата и работи за материал. обезщетение на бълг. училища.

Архим. Иннокентий.

Копирнитѣ книги на Варнен. Българ. Община*)

(1868—1875)

Въ библиотеката на Варненския Археологически Музей се съхраняватъ два съ платнени подвързия, тевтери, отъ бѣла копирна книга (21x27), на Варненската Българска Община, за единъ периодъ отъ 19 септемврий 1868 до края на мѣхоний 1875 г. Първиятъ съдържа 513 листа, които сж нумерирани съ машинка. При нумерирането, обаче, е станало грѣшка. Следъ листа 458 отпечатанъ съ машинка, следва листъ 459 отбелязанъ съ моливъ и, веднага следва съ машинка 469. Пропуснати сж деветъ листа. Листовецѣ отъ 509 до 513 не сж цѣли. Липсватъ отъ 510 до 512 включателно, които сж откъснати, но сж останали парчета, отъ които се вижда, че тѣ сж чисто бѣли. Тоя тевтеръ съдържа 968 писма и документи и, почва отъ 19 септемврий 1868 г. и свършва на 19 февруарий 1870 г.

Вториятъ тевтеръ съдържа 499 листа. Писмата завършватъ съ 332-я листъ. Останалитѣ до края на нумерацията листи сж неупотрѣбени, свършено чисти, бѣли. Въ тоя тевтеръ се съдържатъ 628 писма и документи.

Много отъ писмата и документитѣ сж еднакви по съдържание, както нѣкои отъ първитѣ иматъ характеръ на окръжни.

Понеже много отъ писмата и документитѣ сж свършено извѣтрѣли и абсолютно нищо не може да се прочете; а други, отчасти, на които съдържанието може да се схване, но съдбата на които, съ течение на времето, ако не бждатъ обнародвани, ще бжде като първитѣ, намираме за интересно, следъ като направимъ едно общо изложение на тѣхното съдържание, да изложимъ до колкото ни е възможно, тия писма и документи отъ историческо значение и специфиченъ характеръ за епохата на нашето възраждане, като спазимъ и надлежния правописъ.

Функциитѣ на днешнитѣ просвѣтни, духовни, съдебни и административни власти, до освобождението ни, сж били изпълнявани отъ Българската тукъ община. Така последната се е занимавала съ постройкн на църкви и училища, назначавания, премѣствания и увольнявания на свещеници и учители, грижила се е за материалното имъ благосъстояние; разрешавала брачни спорове: родства,

годежни, съпружески и разводни дѣла; помирявала, съдила, разрешавала наследствени спорове, застъпвала се за арестовани и изпращани на заточение наши сънародници, застъпвала се предъ турскитѣ власти отъ наследствено потурчване, грижила се е за материалното благосъстояние на епархията чрезъ събиране на известни данъци (владищина) и отъ разрешаване на позволени родства; продавала е ценни книжа: кръщелни, позвоелителни, вули и вѣнчални свидетелства; разпространявала книжнина, устройвала всенародни тържества.

Варненската Българска Община е била главна за окръга и тя е давала тонъ и направление на подчиненитѣ ней общини: въ Провадия, Балчикъ, Добричъ и Манкалия по всички църковно-обществени въпроси.

Като изложиме общото съдържание на копирнитѣ книги, както казахме въ самото начало, ще помѣстимъ писмата и документитѣ, които иматъ историческо значение и специфиченъ характеръ за епохата преди нашето освобождение.

Първото смѣсно българско училище въ гр. Варна се открива на 12 августъ 1869 г. Презъ 1868/69 учебна година се открива отдѣлно девическо училище. Срѣдствата, обаче, за издръжката му сж биле оскъдни. За да се сдобиятъ съ такива, покрай другитѣ налози, Варненското Българ. Общество решило да разыграе една лотария. Следъ отпечатването на билетитѣ, последнитѣ били разпращани до други български общини, както и до видни българи, за да ги разпродаватъ. Писмата изпращани по тоя поводъ, наедно съ определеното число билети, сж почти еднообразни по съдържание. Отъ 1 листъ до 26; 32—34, отъ 58—82; 99; отъ 160—172; 174, отъ 195—198; отъ 209—210; отъ 229—237; отъ 256—258; отъ 282—292; отъ 301—311; отъ 348—357 и отъ 370—371, писмата се отнасятъ по лотарийния въпросъ. Тѣ сж адресирани до членоветѣ на българскитѣ общества въ: Цариградъ, Разградъ, Тулча, Русе, Браила, Букурещъ, Болградъ, Доростолъ, Пазарджикъ, Е.-Джумая, Провадия, Раховица, Търново. Одеса и следнитѣ частни лица: Евлогий Георгиевъ — Галацъ, Бр. Бърневи—Джумая, Хр. Дановъ — Пловдивъ, Мариновъ и Юрдаковъ—Свищовъ, Николай Злата-

*) Материали за историята на градъ Варна.

ровъ—Търново, Х. Ст. Вълкувъ и Др. — Кюстенджа, Бр. Кара Дончеви — Меджедие, Койчо Райковъ—Бургасъ. Д. Х. Тюлевъ — Цариградъ, В. Шоповъ — Измаилъ, Бр. Теодорови — Тулча, Бр. Радоеви—Балчикъ, Иванъ Цанковъ Ханджи — Каварна, Бр. Кара Дончеви — Цариградъ, В. К. Гранчаровъ—Ряковица, Хр. С. Аладжоолу—Балчикъ, Павелъ Ст. Калачджи—Измаилъ и Яни Захариевъ—Болградъ.

Ето и образци отъ въпроснитъ копия отъ писмата:

Писмото е безъ дата и адресъ. Започва направо съ обращение: „Любороднѣй Господине“.

„Проводянитъ Ни врѣменно 800 лотерейни билета чрезъ Г-на Р. Х. П. Мавридовъ, за въ полза тукашното ни Българско училище, Ви молимъ, съобщете ни — що е послѣдвало до сега, именно: колко отъ тѣхъ ся сж распродали и колко сж останали? Зачто имаме намѣреніе по 1-ый Януарій 869 Г-на безъ друго да теглимъ лотерейтж; по тѣзи пречинж, Ви молимъ да ся постараете, до колкото е възможно, за скорото распродаваніе на останалитъ. Напротивъ ако нѣма надѣжда ся распроятъ сичкити билети, то Ви молимъ като внесетъ стойность-тж на продаванитѣ, испроводете въ сжщото врѣмя и остатнитѣ, гдѣто предварително да ги настанимъ другадъ“.

Това е първото писмо на 1 страница. Писмата отъ 2-та страница до 13-та включително сж еднообразни, разликата е само въ изпратенитъ количества билети. Писмата отъ 14-та страница до 17-та включително сж почти извѣтрѣли, и се отнасятъ по сжщия въпросъ.

Друго копие отъ писмо по сжщия въпросъ:

„Извѣстно Вы е съ колко трудъ, старанія и мжки, ся направи тукашното българско училище, —но направата му ако и да бѣ мжчна, не ны толкова затрудни колкото днеска поддрѣжаніето му; по тѣзи пречинж, ся рѣшихме врѣменно и издадохме 3,000 печатни лотерейни билети, за да ги продадемъ въ полза рѣченното училище.—Отъ тѣхъ както проводихме по сичкити градовѣ, тѣ сжщо провождами и за Вашій градъ 400, за които Ви молимъ, постарайте ся, до колкото е възможно по-скоро да ся продадъ тѣ; зачтото по 1-ый Януарій 1869 Г-на безъ друго ще я теглимъ лотерейтж“.

„Ако би данѣма надѣждж да ся продадъ-тѣ сичкити билети, то като внесете стойность-тж на продаванитѣ, проведетъ въ сжщото врѣмя и останалитѣ, гдѣто предварително да можемъ да ги настанимъ по други мѣста“.

„Молимъ да ни отдадетъ врѣмянно нумерата

съ имената на купувачитѣ, за да ги забелѣжимъ на прѣличното имъ мѣсто.—Който билетъ каквото спечели ще публикуваме чрезъ Вѣстникъ-тѣ“.

„За въ полза на Вашето читалище подаряваме не дѣсятъхъ единъ отъ продаденитѣ, въ знаніе Ви“.

По-нататкъ въ писмото следватъ нумерата на билетитѣ, които се изпращатъ на Букурещското Българско Общество.

Въ останалитѣ писма се прави напомнюване на обществата и лицата, на които сж изпратени лотарийни билети и се подканятъ да ги распродадатъ, зачтото лотарията ще се тегли непременно на 1 януарій 1869 г. Ако не могатъ да распродадатъ всички, то да повърнатъ непродаденитѣ наедно съ сумата за продаденитѣ.

Отъ по-нататъшнитѣ, обаче, напомнителни писма се вижда, че лотарията не е могла да бжде теглена на 1 януарій 1869 г., а е била отложена за третия день на Великденъ, 10 априль с. г.

Но и на тая дата тегленото на лотарията се отложило, както това се вижда отъ едно писмо до Евлогій Георгиевъ отъ 17 априль 1869 год., въ което се казва: „По желаніето Въ и неотговаряніето на юще два града отложихмы изтегляваніето на Лотерей-тж за 1-ый Юлій Н. Г.“.

Обаче и на тая дата лотарията не е била теглена. Отъ друго едно копие отъ писмо съ дата 16 августъ 1869 г., пакъ до Ев. Георгиевъ пише му се, че е отложена, и ще се тегли безъ друго, на 1 октомврий. И на тая обаче дата лотарията не е била теглена. Отъ едно копие на писмо на стр. 442, съ дата 5 декемврий 1868 г. безъ да е адресирано нѣкому, а само съ едно обръщение: „Господа Прѣдсѣдателю“ се съобщава, че лотарията се е теглила на „30 прѣстана-лаго“, т. е. на 30 ноемврий, като се умолява лицето, комуто е изпратено писмото, штоо притворения списъкъ съ нумерата на печелившитѣ билети да се предадатъ на Г-да Георгиевъ и С. Поповъ, за да ги обнародватъ по-скоре съ следната бележка: „Онѣя Господиновци, които дръжатъ казанитѣ нумера ся умоляватъ да отнесъ-тѣ до общинтж писменно или парѣтѣ да си взематъ или ако ги подарѣ-тѣ да имъ ся запишатъ имената въ протоколъ-тѣ училищенъ“.

Въпросното безадресно писмо, наедно съ списъка на печелившитѣ билети, е било изпратено на П. Славейковъ въ Цариградъ. Това се узнава отъ друго едно копие отъ писмото на стр. 492, съ дата 31 януарій 1870 г., адресирано до Ст. Камбуровъ и Левтеровъ въ Цариградъ, съ което

имъ се съобщава, че Варнен. Бълг. Общество е писало Г-ну Славейкову да обнародва въ в. „Македония“ нумерата на печелившитѣ билети, обаче редакцията не сторила това. Обществото ги моли да узнаятъ за причинитѣ на това, като взематъ „расписа“ на печелившитѣ билети и го дадатъ за обнародване въ в. „Право“.

Какво е станало по-нататкъ не се знае, защото нѣма други писма по въпроса.

Во главе на Варненската българска община въ духовно отношение е стоялъ Архимандритъ Панаретъ Хилендърски¹⁾ Какъ и кога е дошелъ тукъ, това не се вижда отъ книгитѣ. Отъ I-та книга се вижда, че Архим. Панаретъ е билъ нѣщо, като организаторъ въ окръга, защото постоянно е правилъ обиколки по градоветѣ и селата на Варненския окръгъ. Освенъ това той е разрешавалъ църковно-канонически въпроси, напр. разрешавалъ родства, освещавалъ църкви и пр.

На стр. 19, съ дата 20 IX. 1868 г., срещаме първото писмо отправено до него отъ Обществото, безъ обозначение на мѣстонахождението му.

Ето съдържанието му:

Священнѣйши Архимандриты!

„Цѣлуващи светатъ Вашъ дѣсницъ просимъ благословіята Вы врѣхъ насъ. —

На дѣваме сж до сега да стѣ събрали на писмото жито. ако ли нестѣ, то Вы молимъ побрѣжайте да го съберетѣ и проведитѣ поскоро, защото житото отъ день на день испада отъ единъ странъ и отъ другъ врѣмято приближава да ся развали, че тогава кираджіитѣ зематъ сжко.

Обществото рѣши за обща полза, подобре на което село минитѣ вземетѣ го въ забелѣжкж колкото кила е, и му направетѣ едно писму, та съ писмута барабаръ да го донесжтѣ селенитѣ гдѣто да сж ползова обществото отъ кирѣжта и цѣнжтж.

Познавате че, за въ ползж на тукашното училище, Г-да членоветѣ му съ врѣмя сж рѣшили и издали 3000 печатни лотарейны билети; отъ който проводихж по кжсно и тука раздадохж, а останалитѣ 100 днеска проваждаме до святи-няви за които Вы молимъ, постарайтѣ сж, до колко е възможно поскоро да ги продадете по селата, освенъ Балчикъ и Пазарджикъ, защото затамъ особно ся проводи. Лотерейжта ще сж тегли безъ друго на 1-й Яннуарій 1869 г-на. — Който билетъ спечели нѣчто ще сж обнародва чрезъ Вѣстникъ за да знай сѣки.

¹⁾ Гледай животописанието му въ V притурка къмъ „Варненски общински вестникъ“ за 1929 г.

На нумерата разписатъ е: (отъ № 2775 до 2874).

Тя нумера както ги написахме нѣя, сжщо и свѣтиня Вы като ги продаватѣ ще имъ билѣжитѣ нумерата и имената на купувачитѣ заедно и селуго“.

Варжж 20 7-аржж 868

Поздравляваме Вы и смѣ Ваши чада въ Христѣ.

На стр. 27 съ дата 26 IX 1968 г. е помѣстено копие отъ писмото до г-да Чорбаджитѣ въ с. Суджасъ-къой съ следното съдържание: „ваший Попъ Отецъ Стефанъ даде и ни се оплаква, че на сина му Шиня, който ви билъ до сега учителъ не сте му платили хакжтѣ, а зашто не знаемъ! Нѣ която и да е причината, ви казваме, чтомъ прѣемните писмото ни привикайте го и му заплатете хакжтѣ, зашто то отъ Бога е грѣхота и отъ хората срамота. Ако ли тамо не ся погодите и дойдете тука, тогава е по-злѣ, та за туй размислете добрѣ и ся погудете тамъ“.

На стр. 28 съ дата 27 IX с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Коста Димитровъ и Иванчо Стояновъ въ гр. Провадия, съ следното съдържание: „Господинъ Липчу Станковъ отъ селу Сулуджалж дойде тука и се оплака, че, ниветѣ му заптоли: Коджа Смаилъ, Кючюкъ Смаилъ, Хасанъ Харифъ Гювеси, Арапъ Каржжж, Кючюкъ Ходжа и другитѣ ком. Тва ако е истинна, зачтото става противъ Цар-те закони, за туй ви молимъ да ги привикате и да ги погудите ако е възможно, ана противъ проводете ги тука, но сетнината е злѣ. — За трѣбва тамо да си намѣратъ аржта. — Какво и да е като ги слушате и двете страни да ни пишете сжщата работа, за да знаемъ“.

На стр. 29 съ дата 27 IX с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Желю Тодоровъ и Вѣлю Цаневъ въ с. Козлуджа, съ следното съдържание: „Съ врѣмя обадихте, че, ви трѣбва единъ добъръ учителъ, за тва и нѣя писахме въ Сливенъ до обществото, което ни проводи единъ добъръ момѣкъ на име Петръ, той е за сега тука и чака отговоръ-тъ ви. Прочее като чтомъ ни прѣемните писмото, да дойдете двама души Тука и да го пазаримъ и го заведете, заедно съ вази си на село. — Тоя учителъ зачтото е добъръ пѣвецъ и ученъ, за тва нѣма да го испусните, за него ще се научите и отъ Архимандрита Панарета варненский, който повече пристоя таго доведе само и само за ваше село. Ихмалжкъ да не струвате безъ друго да дойдете тука двама души да го заведете“.

На стр. 30 съ дата 1 X с. г., е помѣстено копие отъ Свидетелство имаще характеръ на юри-

дически документъ, съ следното съдържание:

„Ми долоподписанитѣ жители отъ селу Суджасъ кюю съ настоящето си извѣстяваме, какво: гдѣто имаме до сега помежду си разпра за ниви и друго, баща и синъ ся погодихме предъ Българското Варненско Общество и отъ сега нататкъ Синъ ми Г-нъ Яни Парушовъ нѣма право никакъ да буга нивитѣ на баща си Паруша именно тѣя:

Една нива Ярамж Тарласж	К. В. 2—4
„ „ Тодорова Гиранъ	„ 1—2
„ „ въ Папралжка	„ — 4
„ „ Кумлоджа Јолу	„ — 7
„ „ Юшенли Бою	„ 1—2
„ „ Дядо Куцаровата чушма	„ 1—5
„ „ сжщо	„ 1—4
„ „ Казлбашъ Јолу	„ 3—
„ „ въ Чайрж	„ 2—
„ „ Сарж Гюль оvasж	„ 1—4

Или Единадѣсѣтъ парчета ниви В. К. 16—

Кила Варненски шестнадесѣтъ. Отъ тѣзи ниви ако би Яни Парушовъ да уре или посѣе нѣкой парче длѣженъ е да плати за наказаніе лир. тур. 4 четери и вземе юджрета Парушъ. — Сжщо и Парушъ ако би да вземе нѣкой нива или да прави главоболіе на Яни и той е длѣженъ за глоба да плати 4 четири лири“.

Дядо Парушъ
Яни Парушевъ.

На стр. 31 съ дата 1.X. с. г., е помѣстено копие отъ писмото до чорбаджинтѣ въ Суджасъ кюю.

Ето съдържанието му:

„На 26-й заминалаго мѣсяца, въ писа за да сж погодите съ даскала си, надѣваме да сте свършили. —

Днеска ви извѣстяваме какво Г-нъ Дядо Парушъ, гдѣто имаше разпра съ сына си Г-нъ Парушовъ за ниви и друго гѣ погодихме та Яни се задлѣжи отъ своя страна, да не бу(та) нивята на баща си, които сж единадесѣ(тъ) парчета кила шишнадѣсѣтъ; а ако бы да стжли обѣщаніето си, ще сж глоби за църквата ни черери лири. Баща му же сж задлѣжава отъ своя странж че, нема да обезпокоя сына си Яни за ничто нито да тжрси нѣ(ч)то има; напротивъ же сжщата — глоба ще плати и той това тжй да знаете и виѣ“.

На стр. 36 съ дата 3.X. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Г-да К. Димитровъ и Ив. Стояновъ въ гр. Провадия,

Ето съдържанието му:

„Тѣя дни бѣше дошелъ тука Г-нъ Мутевски, комуто имаме нѣкой работы да предложимъ, нѣ ако и да го вакахме много пжти на обществен-

ната стая, обаче рѣченій не дойде и зачго? Незнаемъ!

По тжзы пречинж чтомъ приѣмнетѣ настоящето Ны, превикайте го и му кажетѣ да дойде безъ друго; Аколи нѣще, то ни отговоретѣ поскоро и съ прво“.

На стр. 27 съ дата 12.X. с. г., е помѣстено копие отъ писмото отправено до Благоговѣйния отецъ Мирча въ с. Авренъ.

Ето съдържаннето му:

„Чтомъ приѣмете настоящето ны да сж възкачите на единъ конь и да отидете безъ друго на селото Голица, гдѣто да изпълнитѣ церковната нужда, зачото имали дѣца за кръщеніе и други. Освѣнъ сега гдѣто трѣбва да отидете, нѣ догдѣто имъ сж намѣри и нарѣди свещеникъ, колкото пжти ви повикатъ да отидите, за да ся не развращаватъ селенитѣ“.

На сжщата страница следва друго копие отъ писмо до чорбаджинтѣ Михалъ и Велико въ с. Голица, обаче цѣлото е извѣтрѣло и нищо не може да се прочете.

На стр. 38 съ дата 17.X. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Бърня и Михаила въ с. Куюджукъ. Ето съдържанието му:

„Научася: че сте ся оставили отъ да правите училището си, затова Ви казваме: безъ друго да глѣдате по-скоро да го свършитѣ, гдѣто съ врѣмѣя да поченятъ да ся учатъ дѣцата Ви и да си не губятъ златното врѣмѣя. Знайте че, отъ учението сичко добро произлазя; Тва зачото желеае и самъ Нашій Царъ и Госпадаръ, който ни позволява, свободно да си правимъ училища и църкви, тамъ гдѣто нѣма; когато въ неговнитѣ свѣтли дни нѣй имаме пълна свобода, зачто да не ся трудемъ и нѣй да си учимъ дѣцата? Трѣбва нанстина. И така поскоро гледайте да ся свърши“.

„За учитель Ви пращаме Г-на Георгия Велювъ, когото като исписахме намѣрихме го способенъ за Вашето селу, когото приѣмнетѣ, като го паза-ритѣ и благодаритѣ, съ каквото можетѣ“.

На стр. 39 съ дата 17.X. 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до Бърньо Чорбаджи въ с. Куюджукъ. Ето съдържанието му:

„Молимъ сторетѣ си единъ трудъ, та превикайте Г-на Желя Становъ и Г-на Апостола Анастасовъ, на които да кажетѣ, зачото наближава еднаж годинж, атѣ не внесохж длѣгѣтъ си; затова чтомъ приѣмнитѣ настоящето ны да съберете отъ двамата по гр. 100 сто сичко 200, идани гѣ проводите, за да имъ проводимъ записитѣ. Ако ли Ви недадѣтъ дани отговоритѣ да ги повикаме презъ хюкуметатъ.“

Къмъ облекчава не общинитѣ

По силното настояване на съюза на служителитѣ при изборнитѣ учреждения бѣ свикана на 19 и 20 XI т. г. отъ Господина Министра на В. Р. Н. З. конференция на общински деятели за посочване мѣрките, които трѣбва да се взематъ за финансовото облекчение на общинитѣ.

Препорѣжитѣ на тия общински деятели бѣха възприети отъ г-на Министра и впоследствие систематизирани въ единъ законопроектъ за облекчение общинитѣ, чиито постановления сж печатани вече въ в. „Защита“, органъ на изборнитѣ служители.

На 18 т. м. пѣкъ бѣ общото годишно събрание на съюза на градоветѣ, на което събрание бивши и сегашни кметове сж направили сжщитѣ препорѣжки, като тия на конференцията свикана по искането на изборнитѣ служители.

И въ дветѣ събрания Господинъ Министра е изложилъ следнитѣ цифри за общитѣ задължения на самоуправителнитѣ тѣла, които къмъ I.VIII т. г. сж възлизали на 2,195,551,599.— лв., разпредѣлени както следва: селскитѣ общини дължатъ 1,014,847,100 — лева, градскитѣ — 920,689,144.— лв. и окръжнитѣ съвети — 260,015,293.— лв.

По характеръ тия дългове се разпредѣлятъ както следва: къмъ разни държавни, популярни и др. банки — 933,354,000.— лв. къмъ обществени учреждения и частни лица — 262,589,000.— лв. къмъ държавната хазна — 176,520,000.— лв. за разни други дългове — 115,053,000.— лв. за данъци — 23,921,000.— лв. фондове за минали години — 480,757,000.— лв. и за неоплатени заплати за т. г. 203,364,600.— лв., а кръгло годишнитѣ приходи на всички общини и окръжни постоянни комисии въ България възлизатъ сега едва на 1,247,000,000.— лв.

Споредъ горепоменатия законопроектъ премахватъ се $\frac{3}{4}$ отъ досегашнитѣ фондове, като дължимото за минали години на общината ни по тия фондове надминаватъ 30 милиона лева. Освенъ това опрощава се заемътъ отпущнатъ презъ 1920 год. отъ държавата за изхранване бедното варненско население, който сега възлиза къмъ 5 милиона лева. Има още редъ други облекчения, които ще позволятъ на общината ни да развие една по-голѣма дейность.

Заслужаватъ похвала г-нъ Гиргиновъ Министръ на В. Р. Н. З., неговитѣ сътрудници въ министерството, както и съюза на служителитѣ при изборнитѣ учреждения за горното дѣло. Но нека се надѣемъ, че наскоро ще бжде внесенъ голѣмия законопроектъ за общинитѣ съ който да се прокара единство въ общинското законодателство, мисль изнесена отъ пишуция въ голѣмата конференция въ София, защото както е сега — всѣко министерство бърка направо въ общинската каса, или завзема безплатно неговитѣ имоти безъ Министра на В. Р. да има право да се противопостави. Тѣй напр. за разширение на Варнен. пристанище бѣ отчужденъ цѣлия индустриаленъ кварталъ на общината безплатно, а съ закона за благоустройване пристанището се позволи на държавата да продава тѣзи общински мѣста, които по рано бѣха източникъ за общински приходи. Можемъ да си представимъ какво правятъ разнитѣ министерства съ общинитѣ които трѣбва да се справятъ съ по-вече отъ 50 закона, които засѣгатъ общинскитѣ приходи и имоти. Време е само едно министерство да борави съ тая материя и общинитѣ да иматъ покровителъ въ неговото лице и естествено това министерство трѣбва да бжде на В. Р. и Н. З. отъ него, или чрезъ него само трѣбва да се внасятъ законопроектитѣ засѣгащи общинитѣ.

Я. К. Сираковъ.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 27 декември 1932 г.

Присъстваваха почти всички общински съветници.

Кмета Ас. Брусев — Обявявамъ заседанието за открито, понеже имаме нуждния кворумъ.

Решение 480

Одобриха се поемнитъ условия на Варненското училищно Настоятелство за доставката на горни дрехи за нуждитъ на служащитъ.

Решение 481

Одобри се решението на Варнен. училищно Настоятелство за увеличение доставката на фланели за беднитъ ученици.

Решение 482

Разреша се доставката направо отъ пазара на 500 м. американъ за обзавеждане отпуснатия отъ Марин. Държавна Болница павилонъ за лекуване на всички болни отъ заразителна болестъ.

Решение 483

Разрешава се доставката на 1000 кгр. газъ за нуждитъ на отдѣленията при общината.

Решение 484

Разреша се ремонтването на месарскитъ хали по стопански начинъ.

Решение 485

Разреша се доставката на 5 тона циментъ необходимъ за довършването на бордюритъ.

Решение 486

Одобриха се поемнитъ условия за доставка на 5 тона олово необходимо за нуждитъ на водопровода.

Решение 487

Одобриха се поемнитъ условия за отпечатване на 50 хиляди проспекта за курорта.

Решение 488

Одобриха се поемнитъ условия за литографиране на плана на града въ 6000 броя.

Решение 489

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ бюфета на централнитъ морски бани.

Решение 490

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ бюфета на севернитъ морски бани.

Решение 491

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване на предприемачъ правото на фотографиране на плажа и морската градина.

Решение 492

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ павилиона на казиното при морската градина.

Решение 493

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ месарскитъ и рибнитъ хали.

Решение 494

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ грънчарскитъ и зеленчуковитъ магазини.

Решение 495

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ отдѣлението при скотобойната за чистене на черва и пр.

Решение 496

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ бюфета при клиницата.

Решение 497

Одобриха се поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ бюфета при шокара.

Решение 500

Одобриха се разни командировки.

Решение 501—504

Одобриха се протоколитъ № № 14, 15, 16 и 17 на комисията Т. З. С.

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телеф. 502.